सादिता मौरवाः पाशा निसुन्दनरकौ हतौ। कृतः क्षेमः पुनः पन्थाः पुरं प्राग्ज्योतिषं प्रति।
जारूथ्यामाकृतिः क्राथः शिशुपालो जनैः सह। जरासन्धश्च शैब्यश्च शतधन्वा च निर्ज्जितः।
तथा पर्ज्जन्यघोषेण रथेनादित्यवर्च्चसा। अवाप्तीर्म्महिषीं भोज्यां रणे निर्ज्जित्य रुक्मिणं। ४९०
इन्द्रद्युम्नो हतः कोपाद्यवनश्च कसेरुमान्। हतः सौभपतिः शाल्वस्त्वया सौभञ्च पातितं।
दूरावत्यां हतो भोजः कार्त्तवीर्य्यसमो युधि। गोपतिस्तालकेतुश्च त्वया विनिहतावुभौ।
ताञ्च भोगवतीं पुण्यामृषिकां तां जनार्द्दन। द्वारकामात्मसात् कृत्वा समुद्रं गमयिष्यसि।
न क्रोधो नच मात्सर्य्यं नानृतं मधुसूदन। त्वयि तिष्ठति दाशार्ह न नृशंस्यं कुतोऽनृजुः।
आसीनं चैत्यमध्ये त्वां दीप्यमानं स्वतेजसा। आगम्य ऋषयः सर्व्वे ऽयाचन्ताभयमच्युत। ४९५
युगान्ते सर्व्वभूतानि संक्षिप्य मधुसूदन। आत्मनैवात्मसात्कृत्वा जगदासीः परन्तप।
युगादौ तव वार्ष्णेय नाभिपद्मादजायत। ब्रह्मा चराचरगुरुर्य्यस्येदं सकलं जगत्।
तं हन्तुमुद्यतौ घोरौ दानवौ मधुकैटभौ। तयोर्व्यतिक्रमं दृष्ट्वा क्रुद्धस्य भवतो हरेः।
ललाटाज्जातवान् शम्भुः शूलपाणिस्त्रिलोचनः। इत्थं तावपि देवेशौ त्वच्छरीरसमुद्भवौ।
तन्नियोगकरावेताविति मे नारदोऽब्रवीत। तथा नारायण पुरा क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः। ५००
दृष्टवांस्त्वं महासत्रं कृष्ण चैचरथे वने। नैवं पूर्व्वे नापरे वा करिष्यन्ति कृतानि वा।
यानि कर्म्माणि देव त्वं बाल एव महाबलः। कृतवान् पुण्डरीकाक्ष बलदेवसहायवान्।
कैलासभवने चापि ब्राह्मणैर्न्यवसः सह ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महात्मानमात्मा कृष्णस्य पाण्डवः।
तुष्णीमासीत्ततः पार्थमित्युवाच जनार्द्दनः। ममैव त्वं तवैवाहं ये मदीयास्तवैव ते।
यस्त्वां द्वेष्टि स मां द्वेष्टि यस्त्वामनु स मामनु। नरस्त्वमसि दुर्द्धर्ष हरिर्नारायणो ह्यहं। ५०५
काले लोकमिमं प्राप्तौ नरनारायणावृषी। अनन्यः पार्थ मत्तस्त्वं त्वत्तश्चाहं तथैव च।
नावयोरन्तरं शक्यं वेदितुं भरतर्षभ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्ते तु वचने केशवेन महात्मना।
तस्मिन् वीरसमावाये संरब्धेष्वथ राजसु। धृष्टद्युम्नमुखैर्व्वीरैर्भ्रातृभिः परिवारिता।
पाञ्चाली पुण्डरीकाक्षमासीनं भ्रातृभिः सह। अभिगम्याब्रवीत् क्रुद्धा शरण्यं शरणैषिणी।
॥ द्रौपद्युवाच ॥ पूर्व्वं प्रजाभिसर्गे त्वामाहुरेकं प्रजापतिं। स्रष्टारं सर्व्वलोकानामसितो देवलो ऽब्रवीत्। ५१०
विष्णुस्त्वमसि दुर्द्धर्ष त्वं यज्ञो मधुसूदन। यष्टा त्वमसि यष्टव्यो यामदग्न्यो यथाऽब्रवीत्।
ऋषयस्त्वां क्षमामाहुः सत्यञ्च पुरुषोत्तम। सत्याद्यज्ञोऽसि संभूतः कश्यपस्त्वां यथाऽब्रवीत्।
साध्यानामपि देवानां शिवानामीश्वरेश्वर। भूतभावन भूतेश यथा त्वां नारदोऽब्रवीत्।
ब्रह्मशङ्करशक्राद्यैर्देवसङ्घैः पुनः पुनः। क्रीडसे त्वं नरव्याघ्र बालः क्रीडनकैरिव।
द्यौश्च ते शिरसा व्याप्ता पद्भ्याञ्च पृथिवी प्रभो। जठरं ते इमे लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः। ५१५
विद्यातपोऽभितप्तानां तपसा भावितात्मनां। आत्मदर्शनतृप्तानां ऋषीणामसि सत्तमः।
राजर्षीणां पुण्यकृतामाहवेष्वनिवर्त्तिनां। सर्व्वधर्म्मोपपन्नानां त्वं गतिः पुरुषर्षभ। त्वं प्रभुस्त्वं विभुश्च त्वं भूतात्मा त्वं विचेष्टसे।